



Sociologia

# Retrat de la Catalunya 20

**ANUARI** • L'Institut d'Estudis Catalans edita un volum amb una completa radiografia de la societat catalana en temps de crisi **LLUM** • El sociòleg Jordi Estivill reclama donar visualitat a la pobresa perquè només així entrarà en l'agenda política

Jordi Panyella  
BARCELONA

**L**a Catalunya en crisi de la segona dècada del segle XXI es resumeix amb un sol guarisme, el número 20. És un número que aplicat a la realitat del país es converteix en una dada esfereïdora; les persones a l'atur comencen a superar el 20 per cent de la població activa, i el mateix percentatge es pot aplicar als catalans que viuen per sota el llindar de la pobresa.

La paraula crisi ho inunda tot i, no pot ser d'una altra manera, també és molt present en el volum editat per l'Associació Catalana de Sociologia, filial de l'IEC, que es va presentar ahir a Barcelona. L'anuari *Societat catalana 2011* és un retrat del país que van deixar les dues legislatures en què va governar el tripartit, les llums i també les ombres que planen sobre el país.

Un dels articles que s'hi recull s'encapçala amb l'evocador títol de *Crisi i empobriment; la situació catalana i el paper d'Europa*. En aquest document el sociòleg Jordi Estivill i el polític Arnau Comes fan una crida perquè la pobresa emergeixi i no resti com una realitat opaca davant l'opinió pública. Només així, segons els autors, en-



**Un grup de persones** fan cua a la parròquia de Pompeia, a Barcelona, per rebre aliments

■ O. DURAN / ARXIU

trarà en l'agenda dels polítics, que engegaran polítiques per fer front a la situació d'emergència que viu molta gent. I tot esforç serà poca cosa. Tal com recorden Estivill i Comes, el 49% de les llars catalanes afirmen que pateixen algun tipus de privació, segons dades del 2009.

En analitzar la geografia de la crisi, Estivill subratlla com a singular el fet que les famílies que han vist disminuir més la seva capacitat econòmica viuen a municipis allunyats de la metròpoli. Com més lluny i més petits són els pobles, més víctimes de la precarietat són els seus

habitants. Hi ha excepcions en municipis que tenen una clara funció residencial, com ara Vilanova del Vallès i Òrrius, la qual cosa repercuteix en un nivell de renda més alt.

La conseqüència de la crisi també és present en un altre dels articles, el que analitza la vida quotidiana de les famílies i els serveis que contracten. La seva autora, Cristina Ballet, remarca que homes i dones han augmentat el temps de dedicació a les feines de la llar, un fet que ha repercutit en una disminució de la contractació de serveis (dones de fer feina, cangurs, cuidadors familiars, entre altres). El component d'estalvi familiar sembla clar, doncs, en aquest àmbit. L'educació dels fills continua recaient de manera majoritària en les mares, el 54% de les quals torna a casa abans de les sis de la tarda, per només un 23% dels pares.

L'educació en sentit ple també és objecte de l'anuari. L'article d'Ignasi Vila, psicòleg de la UdG, fa un repàs de la política d'immersió lingüística a l'escola i arriba a una conclusió elogiosa quan afirma que tot el sistema educatiu ha suportat bé la pressió demogràfica, assimilant i integrant l'alumnat nou. Un altre article sobre educació, però de l'àmbit universitari, avala en aquest cas la polèmica reforma de Bolonya. ■